

2

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

Themanummer **Het geloof verdedigen**

8 : Wat is
: apologetiek?
:
:

15 : Schepping en
: evolutie
:
:

29 : Profetieën die in
: vervulling zijn
: gegaan
:
:

Inhoud

Jezus Christus:	
Christus' gebed tot de Vader (6)	4
Aan de Slag:	
Puzzel	5
Actueel	7
Bijbelstudie	
Bijbelstudie Markus (16)	6
Themanummer	
Wat is apologetiek?	8
Schepping en evolutie	15
De geloofwaardigheid van de Bijbel.....	22
Profetieën die in vervulling zijn gegaan	29
Goede boodschap	
Wat men hoort – en wat niet	36

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Ciften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Bladzijde 1 © James Steidl
Bladzijde 8 © georgemuresan
Bladzijde 10 © georgemuresan
Bladzijde 11 © Sudamith Sallmann
Bladzijde 12 © fotomek
Bladzijde 13 © Photocreo Bednarek
Bladzijde 15 © James Steidl

Bladzijde 18 © Sergey Nivens
Bladzijde 20 © Kevin Carden
Bladzijde 24 © alefbet26
Bladzijde 27 © AGPhotography
Bladzijde 28 © Photocreo Bednarek
Bladzijde 29 © Kenneth Sponsler
Bladzijde 30 © Andrew Deer

Bladzijde 30 © zeralein
Bladzijde 31 © GordonGrand
Bladzijde 32 © badahos
Bladzijde 35 © HP Photo
Bladzijde 35 © VRD
Bladzijde 36 © Michael Tieck

Beste jongens en meisjes,

Te midden van alles wat er op jullie afkomt in deze rusteloze en onzekere wereld, te midden van alle geluiden en stemmen die allemaal je aandacht vragen en je in een bepaalde richting willen sturen ... voelen jullie dan niet het diepe verlangen van je hart, de roep van je ziel die het soms uitschreeuwt:

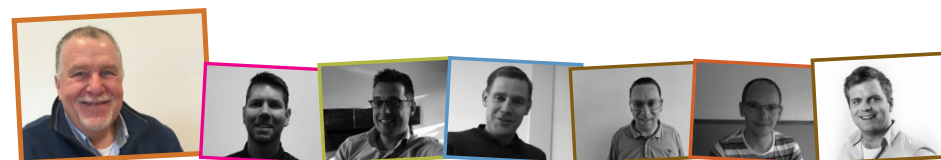
'Wat is waar!? Wat is waarheid?!

Die laatste woorden komen je misschien bekend voor. De Romeinse stadhouder Pilatus sprak deze woorden toen de Heere Jezus als gevangene voor hem stond en Deze sprak over Zijn Koninkrijk, een Koninkrijk van waarheid. Pilatus hart hunkerde misschien ook wel, net als bij ons allemaal, naar echte waarheid maar was hij, door de vele teleurstellingen van het leven en al de leugens van de wereld om hem heen (en die in zijn eigen hart!), de hoop daarop kwijtgeraakt. Maar soms is deze dichterbij dan je denkt! Bij Pilatus stond Hij Die alleen zeggen kon: 'Ik ben (...) de Waarheid' vlak voor zijn neus en Pilatus zag het niet. De Bijbel die van het begin tot het einde spreekt van deze wonderbare Persoon, die Persoon staat vlak bij je en wil je daarvoor je ogen en je hart openen. Hij heeft het gezegd tegen Zijn Vader in de hemel: 'Uw Woord is de Waarheid', en door die, Zijn Woord(en), wil Hij ons 'de Weg' wijzen in deze onrustige wereld, naar een heerlijke toekomst die vast en zeker is, gegrond op de Waarheid Zelf.

Ik wens en bid dat dit themanummer jullie zal helpen om steeds meer van Die Waarheid te gaan zien en te luisteren naar Hem Die gezegd heeft: 'Volg Mij!'

Vriendelijke groet,

Ad Massar

'En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven' (Johannes 17:20).

In dit hoogst opmerkelijke gebed van onze Heere richt Hij verschillende verzoeken tot de Vader voor Hemzelf, voor Zijn discipelen, en voor de volgende generaties – 'hen die door hun woord in Mij geloven'. Wat geweldig is het dat de Heere aan u en mij dacht toen Hij deze woorden bad. Maar Hij heeft zelfs vóór de grondlegging van de wereld al aan ons gedacht, naar Gods eeuwige raad 'om vele zonen tot heerlijkheid te brengen' (Hebr. 2:10). Verbazingwekkend!

Christus' verzoeken waren bovendien meer dan alleen maar wensen: de zaken waarvoor onze Heere bad, zijn vervuld of zullen vervuld worden. Het Boek Handelingen, dat zich voornamelijk richt op de dienst van Petrus en Paulus, bevat veel voorbeelden van zulke vervullingen. De Heere gebruikte Paulus zodat de Thessaloniërs zich van de afgoden tot God bekeerden. De nieuwe gelovigen leidden anderen tot een reddende kennis van Christus, en dezen bereikten op hun beurt weer anderen (1 Thess. 1:7-8). Op deze manier vormden de gelovigen in Thessaloniki een soort 'ketting' van generatie op generatie. Later, toen hij aan Timotheüs schreef, legde Paulus uit hoe deze 'ketting' functioneert (zie 2 Tim. 2:1-2).

Deze voorbeelden, en nog veel meer, waren het gevolg van Christus' gebed en de verhoring door de Vader. Er is uiteraard ook het werk van de Heilige Geest voor nodig, en in dit proces

gebruikt God Zijn Woord als een krachtig instrument (1 Thess. 2:13). Deze nieuwe discipelen geloofden Gods Woord 'door hun woord' (Joh. 17:20); dat wil zeggen: het getuigenis van de eerste generatie. De woorden 'die ... geloven' wijzen op een persoonlijke reactie en toewijding, een werkelijke relatie met Christus. Gods Woord is een krachtig instrument, want het komt van de ware en levende God. 'Door hun woord' wijst erop dat de volgende generaties onder de invloed van het Woord komen. Is dat bij ons ook zo?

A.E. Bouter

Christus' gebed tot de Vader

6

Aan de slag!

WOORDZOEKER

Als je zin en tijd hebt, kun je je talenten eens loslaten op de onderstaande opdracht. Er staan 20 zelfstandige naamwoorden in uit Mattheüs 2 (HSV). Ze zitten verstopt in de lettermix, en je moet ze horizontaal, verticaal, diagonaal en soms zelfs achterstevoren zien te vinden.

T	N	P	J	C	L	P	N	G	O	Q	G	Y	E	H	M
M	C	A	J	U	E	O	O	S	T	E	N	Q	Y	E	J
E	T	T	V	C	C	U	E	D	G	U	E	R	V	R	M
L	N	H	F	R	D	E	I	W	R	D	E	Z	F	O	Q
A	N	E	Z	J	I	W	T	T	H	V	O	H	X	D	D
Z	J	S	U	Z	E	J	T	F	P	O	S	G	Y	U	T
U	X	S	G	A	I	R	A	M	N	R	I	I	P	S	E
R	K	O	Q	M	C	E	V	N	E	R	E	D	N	I	K
E	C	Y	R	R	E	T	S	E	I	R	P	R	E	V	O
J	R	P	Q	F	I	I	N	A	M	S	D	I	E	L	E
N	A	H	E	S	N	E	R	O	B	E	G	S	A	P	S
M	E	H	E	L	H	T	E	B	E	R	R	I	M	D	U
Y	M	N	E	T	S	I	K	T	A	H	C	S	W	G	C
S	U	T	S	I	R	H	C	K	O	N	I	N	G	C	B
V	P	S	U	G	S	N	I	S	R	A	Ë	L	B	E	D
N	E	D	R	E	E	L	E	G	T	F	I	R	H	C	S

- BETHLEHEM
- KINDEREN
- PASGEBOREN
- CHRISTUS
- KONING
- SCHATKISTEN
- GOUD
- LEIDSMAN
- SCHRIFTGELEERDEN
- HERODUS
- MARIA
- VREUGDE
- ISRAËL
- MIRRE
- WIJZEN
- JERUZALEM
- OOSTEN
- ZOON
- JEZUS
- OVERPRIESTER

Het Markusevangelie – Een Bijbelstudie voor jonge Bijbellezers

(afsluitende pagina met alleen antwoorden hoofdstuk 16)

In dit nummer zullen we jullie de antwoorden geven op de vragen die bij hoofdstuk 16 horen. Daarmee zijn we ook aan het einde van deze serie gekomen. We hopen dat je wat meer inzicht hebt gekregen in het Bijbelboek Markus

Vragen:

1. Een engel (die als een jongeman verschijnt) vertelt de vrouwen over de opstanding van de Heere.
2. Petrus had de Heere verloochend en had een bijzondere bemoediging nodig, dat dit woord ook voor hem gold.
3. De discipelen reageren daarop met ongeloof.
4. De Heere bestraft Zijn discipelen, omdat zij degenen die Hem al gezien hadden niet geloofd hadden.
5. Het Markusevangelie beschrijft de Heere Jezus als de volmaakte Dienaar. Als zodanig zet Hij Zijn dienst onvermoeid voort – ook vanuit de hemel.

Opdracht:

Maak een lijst van de verschillende reacties op het feit / de mededeling van de opstanding van de Heere, die in dit hoofdstuk genoemd worden.

- a. (vers 5): zij waren ontgaan
- b. (vers 8): beving en ontsteltenis had hen aangegrepen
- c. (vers 11): zij geloofden het niet
- d. (vers 13): zij geloofden ook hen niet

Bronvermelding

In de rubriek 'Actueel' behandelen we normaal gesproken altijd een actueel thema en schrijven daar een korte gedachte bij om je aan het denken te zetten. Er zijn tegenwoordig thema's genoeg om iets over te zeggen: oorlog, extreme weersomstandigheden, vervolgingen, natuurrampen, hongersnoden, enz enz.

Maar wat tegenwoordig ook heel belangrijk is om te doen als je een artikel ergens leest is het checken van de bron. Waar is de inhoud op gebaseerd? En wie heeft het geschreven? Is het uit eigen belang wellicht? Met andere woorden: de bronvermelding is erg belangrijk!

Ik heb er persoonlijk weinig kaas van gegeten en er ook geen ervaring mee,

maar de kunstmatige intelligentie doet ook in ons leven steeds meer zijn intrede. Althans, dat is wat ik om mij heen dan hoor (dit geloof ik maar gewoon even; ik heb mijn bron nog niet gecheckt). Deze intelligentie (Artificial Intelligence, AI) kan de maatschappij zeker helpen, maar ook velen op het verkeerde been zetten door bijvoorbeeld fakenieuws te produceren! Geloof dus niet zomaar wat je leest of ziet!

Maar ik heb ook goed nieuws: er is een Boek dat geen bronvermelding nodig heeft. Je kunt er blindelings op vertrouwen. Het is de Bijbel, Gods Woord. Geïnspireerd door God zelf. Alles wat erin staat is waar en het schijnt als een Licht op ons pad!

Ronald Sloetjes

*'Uw Woord is een Lamp voor mijn voet,
en een Licht op mijn pad.'*

Psalm 119:105

Wat is apologetiek?

Het begrip 'apologetiek' is afkomstig van het Griekse woord 'apologia' (verdediging, rechtvaardiging). In het Romeinse rechtssysteem van de toenmalige tijd duidde het begrip het pleidooi van de advocaat resp. de aangeklaagde tijdens zijn rechtszaak aan. Daarbij was er een eerste verhandeling (primo actio) en een tweede verhandeling (secunda actio), waarbij het de ene keer om de tenlastelegging, de andere keer om de schuld of onschuld van de aangeklaagde ging. Paulus spreekt daarover in 2 Timotheüs 4:16 als hij schrijft: 'Bij mijn eerst verdediging was er niemand die mij bijstond, maar zij hebben mij allen verlaten. Moge het hun niet toegerekend worden.'

¹ Resp. het werkwoord 'apologeomai'. In 1 Petrus 3:15 wordt het weergegeven met 'verantwoording'. In het Nieuwe Testament komt het begrip bovendien voor in Handelingen 22:1; 25:16; 1 Korinthe 9:3; 2 Korinthe 7:11; Filippenzen 1:7, 16 en 2 Timotheüs 4:16. Voor het werkwoord verwijzen we als voorbeeld naar Lukas 12:11 en 21:14.

Als we spreken over apologetiek, dan bedoelen we in de regel de verdediging van het Christelijk geloof tegen aanvallen van buitenaf, tegen een heidense filosofie, een andere religie of een niet-christelijk milieu.

Voorbeelden voor apologetiek

Het zijn niet altijd dezelfde aanvallen waaraan het Christendom blootgesteld is. Daarom zijn in de loop van de geschiedenis de zwaartepunten steeds weer verschoven. Aan het eind van de 1^e eeuw en in de 2^e eeuw na Chr. stond vooral het verzet tegen de 'gnosis', de 'ten onrechte zo genoemde kennis' (zie 1 Tim. 6:20) op de voorgrond. Toen beweerde men dat Christus niet gekomen was in het vlees, tegen welke stelling Johannes duidelijk positie kiest (zie 1 Joh. 4:2-3). De mens als zodanig wordt daarbij vergoddelijkt, terwijl het lichaam werd geminacht. Het gevolg was dat men óf koos voor een heel sobere manier van leven (ascese) óf men zag het als geoorloofd om zich onbemerd bezig te houden met lichamelijke driften. Paulus daarentegen zegt duidelijk: 'Vlucht weg van de hoerij. Elke zonde die een mens doet, is buiten het lichaam, maar wie hoerij bedrijft, zondigt tegen zijn eigen lichaam' (1 Kor. 6:18).

De aanvallen waarmee we tegenwoordig te maken hebben, zijn per werelddeel verschillend. In Europa wordt vooral getwijfeld aan het bestaan van God. Een complete beweging, het 'nieuwe atheïsme', is gericht tegen het geloof. In verschillende grote Europe-

se steden rijden soms bussen met de tekst: 'Er bestaat waarschijnlijk geen God'. Tegenover het polytheïsme (het geloof in vele goden) van het hindoeïsme staat het Christendom voor de uitdaging het volgende punt duidelijk te maken: De levende God, van Wie de Bijbel getuigt, is juist geen god onder de miljoenen andere goden. En daar, waar de islam domineert, komt men het denkbeeld tegen dat Christenen Maria als persoon van de Drie-eenheid zouden vereren, omdat het zo in de Koran staat.¹

Betekenis en doel van apologetiek

Nu we onszelf een overzicht verschaft hebben, over de vraag waar het bij apologetiek om gaat, willen we ons afvragen wat de Schrift zegt. 'En wie is het die u kwaad zal doen, als u navolgers bent van het goede? Maar als u ook zou moeten lijden vanwege de gerechtigheid, dan bent u zalig. En wees niet bevreesd zoals zij bevreesd zijn, laat u niet in verwarring brengen, maar heilig God, de Heere, in uw hart; en wees altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is, met zachtaardigheid en ontzag. En heb een goed geweten, opdat in datgene waarin zij kwaad van u spreken als van kwaaddoeners, zij beschaamd gemaakt worden die uw goede levenswandel in Christus belasteren. Want het is beter te lijden – als God dat wil – terwijl u goeddoet dan terwijl u kwaad doet' (1 Petr. 3:13-17).

Wanneer wij het Christelijk geloof met

¹ zie Sura 5 vers 119a..

goed gevolg willen verdedigen, moeten wij ons leven doelbewust samen met de Heere Jezus Christus leven. Petrus spreekt over degenen die 'navolgers van het goede' geworden zijn, die gemaand zijn Christus, de Heere in hun hart te heiligen, die 'een goed geweten' hebben. De gelovige heeft zijn leven gericht op de toekomst ('de hoop die in u is'). Daarvan mogen wij getuigenis afleggen en als er dan vragen bij onze medemensen opkomen, moeten we opkomen voor het geloof en uitleggen waarom wij overtuigd zijn van wat we geloven.

Het gaat er bij apologetiek niet om dat we in discussies anderen met onze wel-sprekendheid (retoriek) overwinnen, of voor onze eigen eer strijden. Zeker,

de bedoeling van apologetiek is dat we ons eigen standpunt verdedigen, maar daarbij mogen we de naaste niet uit het oog verliezen. Juist oprechte vragen moeten we serieus nemen en proberen duidelijk te beantwoorden. Het gaat er dan vaak om vooroordelen en misverstanden uit de weg te ruimen, die iemand tegen het geloof zou kunnen hebben.

Hierbij twee voorbeelden:

We worden soms geconfronteerd met het denkbeeld dat het Christelijk geloof antisemitisch is. Het is niet simpel om aan dat denkbeeld het hoofd te bieden, omdat binnen het Christendom dergelijke stromingen hebben bestaan. De pauselijke bul 'Cum nimis absurdum' van omstreeks 1555 wees

aan Joden getto's toe, verbood hen om vriendschap te sluiten met Christenen en dwong de Joden om hun grondeigendommen te verkopen. Enkele jaren eerder was er een publicatie van Maarten Luther verschenen: 'Over de Joden en hun leugens'. Dergelijke opvattingen vinden geen steun in de Bijbel, zeker niet bij Paulus, die veel liefde voor zijn aardse volk koesterde (zie Rom. 9:1-4). Dit mankement in het Christendom moeten we ondubbelzinnig toegeven en veroordelen. Het is niet in overeenstemming met God en Zijn gedachten.

Ook het Nieuwe Testament wordt soms beschuldigd van antisemitisme. Aan leerlingen van het hoger onderwijs bijvoorbeeld wordt geleerd, dat de apostel Johannes de tegenstanders van Jezus als 'de Joden' aanduidt en men er daarom vanuit zou moeten gaan dat hij er een joden- vijandige houding op na gehouden heeft. Daarbij wordt over het hoofd gezien dat met 'de Joden' meestal niet de gehele Joodse natie bedoeld wordt, maar de vertegenwoordigers van het volk die zich tegen Christus verzetten. Het kan zijn dat wij niet in de gelegenheid zijn om alle beschuldigingen te weerleggen, maar in elk geval moeten we vasthouden aan Gods Woord en daarvoor opkomen.

Het Christendom wordt door sommigen als vrouwonvriendelijk beschouwd. Hier moeten we toegeven, dat in het verleden mannen als Augustinus of Thomas van Aquino een denigrerend beeld van de vrouw verwoordden, welk beeld niet met de Bijbel in over-

eenstemming was. In een eerlijke discussie moeten we dit toegeven. De Bijbel laat echter ook iets anders zien. We

moeten er aan denken hoe de Heere Jezus de vrouw bij de bron van Jakob bejegent (Joh. 4), terwijl in de Talmood geleerd werd: 'Ieder die teveel kletst met de vrouw, brengt zichzelf schade toe, neemt afstand van de woorden van het gebod en beërft uiteindelijk de hel'². De discipelen 'verwonderden zich dat Hij met een vrouw sprak' (zie Joh. 4:27). Maar de Heere deed nog meer! Hij maakte vrouwen tot getuige van Zijn opstanding en tot boodschappers van het bericht dat Hij was opgestaan (zie Matth. 28:10). We kunnen ook denken aan Lydia, de eerste persoon in Europa die het Christendom beleed (zie Hand. 16). In de brieven van het Nieuwe Testament worden vrouwen vaak op een positieve manier vermeld, lees alleen maar Romeinen 16. Deze en veel ande-

² De Talmood, Goldmann, 5e druk 1980.)

re plaatsen tonen ons de waardering in de Bijbel voor de vrouw. Een Christelijke apologetiek hoort echter ook vast te houden aan het volgende: 'Man en vrouw zijn wel degelijk gelijkwaardig. Toch zijn ze niet hetzelfde. Dat is een verschil dat wij moeten onderwijzen. Een man functioneert – laat ik het zo zeggen – anders dan een vrouw. Een vrouw functioneert anders dan een man³. Bovendien is de positie van man en vrouw in Gods scheppingsorde verschillend. Maar ook dat heeft in Gods ogen niets te maken met een verschil in 'waarde'.

Deze voorbeelden laten zien dat er veel verschillende vragen op ons af kunnen komen. Niemand van ons zal altijd direct een antwoord hebben op alle vragen. Het is beter een vraag niet te beantwoorden en om bedenktijd te

3 E.-A. Bremicker, Serie 'Het gezin': Verliefd, verloofd, getrouwd, Uit het Woord der Waarheid

vragen, wanneer we niet zeker zijn van het juiste antwoord. God wil dat wij begrijpen wat wij geloven, en dat wij het op een Bijbelse manier kunnen uitlegen. Hij verlangt niet van ons dat we vasthouden aan vormen en tradities; Hij wil geen 'standaardantwoorden', maar een echte overtuigende navolging. Daarvoor moeten wij al biddend ons met Zijn Woord bezighouden, het grondig bestuderen en toepassen op ons dagelijks leven.

Gevaren en grenzen van de apologetiek

De brief aan de Kolossenzen waarschuwt ons voor 'leringen van mensen (die weliswaar een schijn van wijsheid hebben)'. Daarom moeten wij ervoor oppassen 'dat niemand u als buit meesleept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus' (Kol. 2:8; zie ook Ef. 4:14; Hebr. 3:9, 10). En in de Tweede brief aan de Korinthiërs staat: 'De wapens van onze strijd zijn immers niet vleselijk, maar krachtig door God, tot afbraak van bolwerken' (2 Kor. 10:4).

De wijsheid van deze wereld (in het bijzonder de verschillende onderdelen van de geesteswetenschappen) levert kennis, die voor een deel radicaal in tegenspraak is met de Goddelijke waarheid. Spurgeon heeft ooit geschreven: 'Geloof van de wetenschap alles wat bewezen is; het zal niet al te veel zijn. U hoeft niet te vrezen dat uw geloof overbelast raakt. En geloof dan alles

wat duidelijk in het Woord staat – al dan niet door getuigen van buitenaf bewezen. Ontsluit mijn ogen en laat mij aanschouwen de wonderen van Uw wet (Ps. 119:18).

Als God spreekt, dan is geen bewijs nodig; het feit alleen dat Hij gesproken heeft, is genoeg bewijs voor de gelovige⁴.

Wij zien in het licht van de Bijbel dat de wetenschap soms uitgaat van verkeerde aannames die tot verkeerde uitkomsten leiden, maar niet het omgekeerde. Het

Een ander punt: apologetiek is geen middel om te voorkomen dat je belachelijk kunt worden gemaakt vanwege je geloof in Christus. De Heere zegt duidelijk tegen Zijn discipelen: 'Als u van de wereld zou zijn, zou de wereld het hare liefhebben, maar omdat u niet van de wereld bent, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat de wereld u' (Joh. 15:19). En nog steeds geldt: 'Want omdat, in de wijsheid van God de wereld door haar wijsheid God niet heeft leren kennen, heeft

*Ontsluit mijn ogen en laat mij aanschouwen de wonderen van Uw wet.
Psalm 119:18*

gevaar bestaat dat we de Bijbel willen lezen in het licht van de wetenschap, de geschiedenis, de filosofie, een ideologie, etc.. Daarbij passen we een feilbaar instrument toe op het onfeilbare Woord van God. Vergeet niet: Jezus Christus is de Waarheid (zie Joh. 14:6), wij hebben het Woord van de waarheid (zie Ps. 119:43 en Joh. 17:17), samen met de Geest van de waarheid (zie Joh. 14:17 en 15:26). Die waarheid staat aan onze kant, ook wanneer een buiten-Bijbelse bevestiging (nog) ontbreekt.

4 C.H. Spurgeon, Het staat geschreven

het God behaagd door de dwaasheid van de prediking zalig te maken hen die geloven; (...) wij echter prediken Christus, de Gekruisigde, voor de Joden een struikelblok en voor de Grieken een dwaasheid. Maar voor hen die geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, prediken wij Christus, de kracht van God en de wijsheid van God. Want het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen' (1 Kor.1:21-25).

'Zo is het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God' (Rom. 10:17). Wij moeten daarom altijd in het oog houden, dat we niet bij een zuivere apologetiek blijven stilstaan, maar dat we de goede boodschap verkondigen die ons zelf vrijgemaakt heeft.

Een ander gevaar dat het bezig zijn met apologetiek kan opleveren, is een on-evenwichtigheid in onze persoonlijke Bijbelstudie. Dit gebeurt wanneer we ons vooral bezighouden met wat ons van buitenaf wordt aangedragen. Ons geloof is meer dan de antwoorden op argumenten en vragen van de moderne tijd. De psalmdichter kon zeggen: 'Ontsluit mijn ogen en laat mij aanschouwen de wonderen van Uw wet!' - 'Ik ben verblijd over Uw belofte, als iemand die een grote buit vindt' (Ps. 119:18, 162). Dit evenwicht vinden we ook in Nehemia 4:17 en 18 in figuurlijke zin beschreven. Daar staat: 'Zij die aan de muur bouwden, zij die de lasten droegen en zij die ze oplaadden, deden met één hand het werk, en de andere hield de werpspies vast. De bouwers hadden elk zijn zwaard aan zijn heup gegord terwijl zij aan het bouwen waren'. Een dergelijk verband in geestelijke zin is

te vinden in de brief van Judas. Judas vond het noodzakelijk 'om te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is' (Judas 3), en ook hij spoorde de ontvangers van de brief ertoe aan, zichzelf op te bouwen in hun allerheiligst geloof (zie Judas 20).

Daarbij kan niet elke discussie inzake geloofsvragen maar eindeloos doorgaan. Integendeel – Titus wordt gewaarschuwd: 'Maar ontwijk dwaze vragen, geslachtsregisters en ruzies en strijdvrage over de wet, want die zijn nutteloos en zinloos' (Titus 3:9). Een soortgelijke instructie krijgt Timotheüs: 'En verwerp de dwaze en onverstandige strijdvrage, in het besef dat zij conflicten voortbrengen. Een dienstknecht van de Heere moet geen ruzie maken, maar vriendelijk zijn voor allen, bekwaam om te onderwijzen, en iemand die kwaden kan verdragen. Hij moet met zachtmoedigheid hen onderwijzen die zich verzetten. Misschien geeft God hun eens bekeering, zodat zij tot erkenning van de waarheid komen en zij weer mogen ontwaken uit de strik van de duivel, door wie zij levend gevangen waren om zijn wil te doen' (2 Tim. 2:23-26).

Tobias Walker

Ik ben verblijd over Uw belofte, als iemand die een grote buit vindt.

Psalm 119:162

Schepping en evolutie – Met een gerust geweten in God en Zijn schepping geloven

Dit artikel heeft niet als doel de evolutietheorie te weerleggen. Dat is tenslotte helemaal niet mogelijk, omdat het om processen gaat die wetenschappelijk noch te bewijzen noch te weerleggen zijn - al helemaal niet in de vorm van een kort artikel. De vandaag geldende, gekunstelde evolutietheorie is bovendien heel complex en gewapend met omvangrijke handboeken. Aan de andere kant is het ook helemaal niet nodig om deze theorie te weerleggen. Er bestaat namelijk heel goede literatuur over het complexe thema 'Schepping of evolutie'. Bovendien zijn wij rotsvast overtuigd van de waarheid van de Bijbel en geloven daarmee ook in de schepping, omdat we weten dat de Bijbel Gods Woord is. Wanneer de Bijbel het fundament is van ons geloof, wordt onze interesse niet bepaald door de vraag naar het ontstaan van het leven of de grote diversiteit van de soorten. In de verzen waarin wij over de schepping of over de Schepper lezen, gaat het er veel meer om dat God Zich aan ons laat kennen.

Misschien denk jij: 'Schepping of evolutie' – dat is toch geen probleem voor een Christen! Wanneer wij aan de waarheid van de Bijbel vasthouden, hebben we immers geen argumenten tegen de evolutietheorie meer nodig. Nu zouden we natuurlijk nooit moeten proberen om de Bijbelse waarheid te bewijzen. Want het is het geloof dat ons begrijpen doet, en niet het verstand dat ons geloven laat (Hebreeën 11:3). Hoe noodzakelijk en nuttig ons verstand ook is, 'met het hart gelooft men tot gerechtigheid' (Rom. 10:10)! Hoewel wij aan de feitelijke waarheid van de schepping vasthouden, is het toch goed dat je (in het bijzonder als leerling of student) enigszins begrijpt waar evolutie eigenlijk voor staat en hoe je antwoord kunt geven als er sprake is van 'bewijzen' voor de evolutie. Want dat hebben misschien al enkelen van jullie meegemaakt: in of na de les raak je in een gesprek verward en je voelt je hulpeloos tegen de zogenaamd onweerlegbare argumenten vóór de evolutie. Er zijn helaas ook Christenen die in het ontstaan van de kosmos door middel van evolutie geloven. Bovendien willen wij gaan ontdekken waarom het voor ons, die in de Heere Jezus geloven, zo belangrijk is vast te houden aan God de Schepper en Zijn schepping.

Evolutie – waarover praten we eigenlijk?

Als je een blik werpt in een biologieboek, dan zou een verklaring voor de evolutie ongeveer zo kunnen luiden: 'Wanneer de relatieve frequentie van

bepaalde genen (de vorm van de genen) in het genetisch materiaal van een populatie door vele generaties heen verandert, dan vindt evolutie plaats'. Ook wanneer niet iedereen deze uitspraak onmiddellijk begrijpt, toch is ze in eerste instantie waar. En dat laat al zien, dat het beter is geen algemene conclusies te trekken zoals: 'Evolutie is er nooit geweest. Het is door mensen bedachte onzin'. Enkele onderdelen van de evolutietheorie zijn daadwerkelijk bewezen. Toch is deze evolutie (men spreekt ook van 'micro-evolutie') niet de oorzaak van het bestaan van het leven, en evenmin de reden dat wij ons nu kunnen verbazen over de wonderlijke diversiteit van organismen.

Als er tegenwoordig over de evolutietheorie gesproken wordt, verwijst men niet naar bewijsbare deelspraken, maar naar de complete theorie. Deze zegt dat het leven zonder een Schepper ontstaan is en dat evolutionaire processen er de oorzaak van zijn, dat uit primitieve soorten complexere soorten zijn ontstaan (op het ontstaan van het leven op zich gaan we nu niet in). In deze ruime zin wordt ook in dit artikel het begrip 'evolutietheorie' gebruikt. De vraag is dus, of de mechanismen die micro-evolutie teweegbrengen (recombinatie, mutatie, selectie, genetische afwijking en isolatie), ook hebben bewerkstelligd dat uit heel eenvoudige, eencellige organismen zeer complexe meercellige organismen zijn ontstaan, want dat zou de zogenoemde 'macro-evolutie' geweest zijn en die zou rechtstreeks in tegenspraak zijn met Gods Woord.

Daarmee komen we bij het al eerder aan de orde gestelde probleem: wat moet je antwoorden of wat moet je denken, als iemand spreekt over bewijzen voor de gehele evolutietheorie?

Allereerst mogen we openlijk toegeven, dat wij de schepping of het bestaan van God niet wetenschappelijk kunnen bewijzen en dat wij ook niet voor elk argument dat pleit vóór evolutie, een passend tegenargument hebben. Wij geloven in Gods Woord en ervaren de waarheid van Gods Woord. Hebben wij al niet heel wezenlijk ervaren, dat Gods Woord waar is, dat God gebeden verhoort, en dat de vrede van God ons rustig maakt? Of dat Gods Woord in ons, de gelovigen, werkzaam is (1 Thess. 2:13)? We zouden er nu nog veel voorbeelden aan kunnen toevoegen, dat ons geloof geen illusie is, maar realiteit.

De evolutietheorie blijft een theorie

Daarnaast is het duidelijk: de evolutie in z'n totaliteit is niet bewezen en kan ook niet bewezen worden. Dat 'bewijzen' niet altijd onderbouwd zijn, is aan de hand van twee voorbeelden duidelijk te maken:

1. De vondsten van fossielen bewijzen de hoge leeftijd van uitgestorven organismen.

Voor dit voorbeeld moeten we weten hoe fossielen gedateerd worden. Deze methoden berusten vaak op het verval van radioactieve isotopen (speciale atomen, die in geringe hoeveelheden in alle vormen van leven en ook in gesteenten voorkomen) en de daarmee mogelijke berekeningen. Dat is eigenlijk een betrouwbare methode, want voor iedere isotoop bestaat er een halfwaardetijd, die aangeeft

na welke tijd alleen nog de helft van de oorspronkelijke hoeveelheid isotopen aanwezig is, dus hoe snel de isotoop vervalst. Men gaat daarbij als volgt te werk: men meet het oorspronkelijke gehalte van een isotoop in een nu nog levend organisme. Daarna meet men het gehalte van de isotoop in het fossiel. Door middel van de halfwaardetijd kan men nu berekenen hoe oud de vondst is.

Daarbij gaat men ervan uit dat de halfwaardetijd nooit is veranderd en evenmin de relatieve frequentie van isotopen. Nu weten wij echter dat in de dagen van Noach de zondvloed heeft plaatsgevonden en we kunnen ervan uitgaan, dat deze vloed zulke ernstige gevolgen heeft gehad, dat de vandaag geldende aannames met betrekking tot halfwaardetijden en frequenties waarschijnlijk niet vóór de zondvloed golden. Daarmee is de methode van leeftijdsbepaling op zichzelf dan wel consequent, maar levert niet per se realistische uitkomsten. Daarbij komt nog, dat gevonden fossielen heel verschillend gedateerd worden; oftewel de leeftijd is bekend, maar de radiometrische datering heeft een heel andere uitkomst opgeleverd.

Conclusie: gigantische leeftijdsvermeldingen van fossielen op basis van de beschreven meetmethode hoeven niemand te verontrusten. Ze zijn ten slotte geen bewijs voor de evolutie.

2. *Overeenkomsten in erfelijk materiaal (DNA) tonen aan dat organismen een gemeenschappelijke voorouder hebben, van wie ze afstammen.*

De stelling, dat door evolutieprocessen nieuwe soorten zijn ontstaan en dat de mens niet is geschapen, maar dezelfde voorouders heeft als de mensapen, moet ook bewezen worden door het gegeven, dat het DNA van mensapen gedeeltelijk opvallende overeenkomsten met het menselijke DNA vertoont.

Eerst nu een korte uitleg over het DNA. Het betreft een relatief groot molecuul, dat de bouwplannen

(codes) voor eiwitmoleculen (proteïenen) bevat. Het is in de cellen van organismen opgeslagen en het wordt daar ook waargenomen. Volgens dit model worden dan proteïnen 'gebouwd', die van vitaal belang zijn. Bij de voortplanting van levende wezens wordt het DNA aan de volgende generatie doorgegeven.

De conclusie luidt: als er overeenkomsten in het DNA bestaan, dan hebben de organismen een gemeenschappelijke voorouder, van wie ze afstammen. Maar wat moeten wij daarvan denken? Allereerst wordt vaak niet vermeld, dat slechts een relatief klein deel van het DNA

de codes voor het proteïne bevat. Verreweg het grootste deel van het DNA bevat helemaal geen codes, maar heeft andere functies, die echter enorm belangrijk zijn. Ze regelen bijvoorbeeld wanneer welk deel van het DNA waargenomen wordt en hoe vaak dat gebeuren moet. Wanneer het om verwantschap in het DNA gaat, wordt echter bij voorkeur slechts het gecodeerde gedeelte vergeleken en het grootste gedeelte buiten beschouwing gelaten. De uitkomst is daardoor sterk vervalst. Mensen en apen zijn helemaal niet zo identiek als bewezen zou zijn, omdat het niet-codeerende gedeelte van het DNA beslist verschillen aanwijst.

Wie de natuurwetenschappelijke aspecten van de schepping wat nauwkeuriger zelf wil bestuderen, dan kan het volgende boek behulpzaam zijn:

Werner Gitt, Informatie – de sleutel tot het leven.

Het boek is te bestellen bij de uitgever van Volg Mij!

Wanneer God in Zijn wijsheid bepaalde functies, zoals onder andere de spijsvertering of het samentrekken van spieren, in veel levende wezens aangebracht heeft en daarmee ook een bepaalde overeenkomst

Illustratie van een DNA-streng

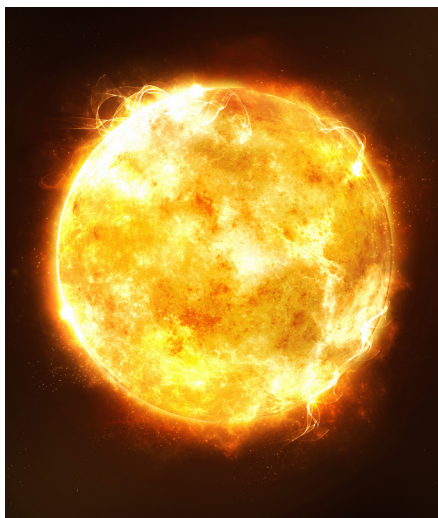
in het DNA getoond wordt, dan concludeert de gelovige Christen: deze levende wezens (organismen) hebben geen gemeenschappelijke voorouders, maar een gemeenschappelijke Schepper!

Waarom wij onvoorwaardelijk aan de schepping vasthouden

Nu komt het centrale deel van dit artikel. We hebben al vastgesteld, dat we niet elk argument dat door evolutiebiologen of leraren wordt aangedragen, kunnen weerleggen. Enkele zogenaamde 'bewijzen' zijn te ontcrachten, maar vooral als leerling word je meestal overstelpt met argumenten of gegevens uit de natuurwetenschap. Overigens is het niet verstandig om tijdens de les te beginnen aan een discussie met een leraar. Dat leidt meestal tot niets en het veroorzaakt eerder schade. Het is beter om persoonlijk in gesprek te gaan met medeleerlingen of te verwijzen naar goede boeken. Laten we daarbij niet vergeten dat wetenschappelijke argumenten geen reddend geloof kunnen voortbrengen. Dat gebeurt alleen wanneer God door Zijn Geest en Woord tot het hart van mensen spreekt.

Vasthouden aan de schepping betekent méér dan het beantwoorden van de vraag, waar de organismen vandaan komen. En wij geloven Gods Woord niet omdat iemand de evolutietheorie zou hebben weerlegd. De Bijbel is ook geen natuurwetenschappelijk boek, maar het Woord van God, de waarheid. Ook de vele verzen waarin tegen ons gezegd wordt, dat God de Schepper

is, en natuurlijk het eerste hoofdstuk van het boek Genesis, behoren tot de heilige Schrift, waarvan gezegd wordt: 'Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeren in de rechtvaardigheid' (2 Tim. 3:16).

De scheppingsgeschiedenis bevat een Goddelijk plan

Is het jou al eens opgevallen dat de eerste verzen van de Bijbel die Gods schepping beschrijven, een geestelijke betekenis bevatten? Op de vierde dag heeft God de zon gemaakt. Zij geeft licht en warmte en daarmee ook de energie voor één van de belangrijkste biologische processen: de fotosynthese. Als we daarna andere plaatsen in de Bijbel waar de zon genoemd wordt, opzoeken, dan beseffen we dat de zon naar de Heere Jezus verwijst (Mal. 4:2, Op. 1:16).

Dat brengt ons bij het mooiste onderwerp van de Bijbel, de wonderbare Persoon van onze Heere. Is het ons duidelijk wat we zouden opgeven, als wij voor de evolutietheorie of voor zogenaamde compromissen als theïstische evolutie de deur zouden openzetten? Het gaat om niets minder dan de Persoon van de Heere Jezus, 'want door Hem zijn alle dingen geschapen' en 'Hij is vóór alle dingen en alle dingen bestaan tezamen door Hem' (Kol. 1:16, 17). Daar komt nog bij, dat wij dan een belangrijk deel van de Godsopenbaring zouden ontkenen. Want juist in het geschapene geeft God iets van Zichzelf te kennen: 'namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid' (Rom. 1:20).

God heeft ook sommige dieren en planten geschapen; aan de hand daarvan wil Hij geestelijk of praktisch onderwijs geven (Spr. 6:6; Matth. 6:28; 1 Petr. 2:25). Het is dus niet zo, dat een reeks van evolutionaire gebeurtenissen resultaten heeft opgeleverd, die God vervolgens op de één of andere manier zou gebruiken. Nee, Hij heeft alles geschapen zoals Hij dat wilde. Ook jij bent geen product van het toeval. God heeft ook jou op een ontzagwekkende en wonderlijke manier geschapen (Ps. 139:14).

Vertrouw de Schepper

God kennen als de Schepper is een fundament van ons geloof. Natuurlijk kennen wij Hem als de God en Vader van onze Heere Jezus Christus en als onze hemelse Vader, maar óók als de Schepper. De gelovigen van het Oude Testament hebben daaraan vastgehouden en er troost

uit geput. Ken jij de vele plaatsen in het Oude Testament, waarin de formulering voor komt 'Die hemel en aarde gemaakt heeft' (bijv. 2 Kon. 19:15; Neh. 9:6; Ps. 121:2)? Petrus schrijft dat gelovigen die lijden, aan de getrouwe Schepper hun zielen moeten toevertrouwen (1 Petr. 4:19).

Samengevat

We hebben vastgesteld, dat we niet aan de schepping vasthouden omdat we de inhoud en de inzichten van de evolutie allemaal kunnen weerleggen. Voor ons als Christenen is het veel belangrijker dat de schepping een waarheid is van Gods Woord en van ons geloof. Zelfs als wij geen enkel argument tegen de evolutie zouden hebben, dan hielden we nog vast aan de schepping! Ze laat ons iets van God Zelf zien en ze bevat veel onderricht en bemoedigen. En ze wijst ons op de Heere Jezus, Die eenmaal over het hele heelal zal regeren. Zouden we echter in de situatie terecht komen, dat ons 'bewijzen' gepresenteerd worden, of dat iemand van jullie op school belaagd wordt en er misschien twijfel binnensluipt, houd dan vast aan Gods Woord! De evolutietheorie is allerminst bewezen. Er zijn intussen veel gegevens en er is veel wetenschappelijke kennis, die de tekortkomingen en niet-onderbouwde claims van de evolutietheorie duidelijk maken. Wij verheugen ons er in ieder geval op, dat wij spoedig Hem zullen zien, over Wie wij lezen: 'Want Hij spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er' (Ps. 33:9).

Christian Steen

De geloofwaardigheid van de Bijbel

Kinderen leren tegenwoordig op school dat de Bijbel 'een mooi, oud sprookjesboek' is. Dat is tot dusverre het laatste resultaat van een radicale 'theologie', die meer dan een halve eeuw geleden in de universiteiten haar intrek nam en de 'ontmythologisering' van de Bijbel verkondigde. Deze houdt in, dat alleen die dingen die in overeenstemming zijn met de huidige wetenschappelijke kennis, geloofd kunnen worden. Al het andere is 'mythologie' of zelfs een 'sprookje'. Mensen maken zich schuldig aan het beoordelen van de Bijbel, zonder te bedenken dat ze van nature 'verduisterd in het verstand' zijn (Ef. 4:18, zie ook 1 Kor. 2:14).

Geen ander boek is in de loop van de geschiedenis zo veelvuldig aangevallen en veroordeeld als de Bijbel. Achter dit alles staat satan, de vorst en de god van deze wereld. Hij is de vijand van God en de mensen. Het is zijn doel om alles wat van God getuigt en tot Hem leidt, te vernietigen. Satan bestrijdt uitsluitend Gods waarheid, niet zijn eigen voortbrengselen.

Om God en Zijn Woord te begrijpen, is oprecht geloof noodzakelijk. Anders dan op alle andere terreinen is geloof de voorwaarde voor het kunnen verstaan (Joh. 6:69; Hebr. 11:3; 1 Tim. 4:3). Maar God heeft ook een aantal aanwijzingen gegeven, die Zijn Woord tot een uniek, geloofwaardig getuigenis maken.

De hoeveelheid handschriften
Tot en met de 15e eeuw, toen de boekdrukkunst uitgevonden werd, moest elke Bijbel met de hand overgeschreven worden. Van deze handschriften van de Bijbel in de oorspronkelijke talen Hebreeuws en Grieks zijn waarschijnlijk meer exemplaren bewaard dan van alle andere boeken uit de Oudheid bij elkaar.

Het Oude Testament ontstond in de tijd van 1500 tot 400 v. Chr. Tegenwoordig zijn er ongeveer 1300 Hebreeuwse handschriften van het Oude Testament met de zgn. Masoreti-

sche tekst uit de 7e tot de 10e eeuw bewaard gebleven. De oorspronkelijk alleen uit consonanten bestaande Bijbeltekst, werd destijds door de Masoreten ('overleveraars') voorzien van vocaal- en accenttekens ('gevoocaliseerde tekst'). Daarnaast zijn er ongeveer 250 tot 300 Hebreeuwse, niet-gevoocaliseerde Bijbelhandschriften onder de sinds 1947 ontdekte vondsten van Qumran bij de Dode Zee. Deze zijn in de tijd van de 3e eeuw v. Chr. tot ongeveer 60 na Chr. ontstaan. De oudste aldaar gevonden tekstfragmenten stammen uit de jaren 250-200 v. Chr. en bevatten delen van het boek Leviticus en de boeken van Samuël. Bovendien bestaat er nog een hoeveelheid andere handschriftfragmenten.

Van het Griekse Nieuwe Testament, dat in de jaren 50 tot 100 na Chr. ontstaan is, zijn ongeveer 5700 handschriften bekend. De oudste hiervan gaan terug tot in de 2e eeuw na Chr. De oudste getuige van het Nieuwe Testament stamt uit het jaar 125 na Chr. Het bevat enkele verzen uit het Johannesevangelie.

Handschrift uit de 3e eeuw met de brieven van Petrus.

Alleen al het geweldige aantal bewaarde handschriften van de Bijbel in de oorspronkelijke taal is een wonder. Maar ook de geringe afstand in tijd tussen de gevonden afschriften en de verdwenen originelen is buitengewoon. Zo stamt het oudste handschrift van de

Jesaja-rollen van de dode zee

'Ilias' en van de 'Odyssee' van de Griekse dichter Homerus (9e eeuw v. Chr.) uit de 13e eeuw ná Chr. Dat wil zeggen dat de afstand tot het origineel meer dan 2.000 jaar bedraagt. Dat zie je ook bij de overige schrijvers uit de Oudheid. Maar bij de aangehaalde voorbeelden van het Oude Testament is het maar de helft van deze tijd, bij enkele slechts 400 - 500 jaar. Bij het Nieuwe Testa-

ment is het ongeveer dertig jaar. Dat betekent dat geen enkel ander boek uit de klassieke Oudheid zo omvangrijk en in dusdanig oude handschriften bewaard is als de Bijbel. God heeft Zijn Woord bewaard en beschermd!

De nauwkeurigheid van de tekst

Het Oude en het Nieuwe Testament zijn ook de meest nauwkeurig getuigende geschriften van de hele Oudheid. De wijze waarop deze tot stand gekomen zijn, is echter voor elk heel verschillend.

De Israëlieten waren degenen aan wie het Oude Testament als Woord van God als eerste gegeven werd. Maar ook de Christenen hebben het gelezen en uitgelegd, voordat het Nieuwe Testament ontstond, wat dan het tweede deel van de Bijbel vormde (zie Luk. 24:27, 45). Nu werd ook het begrip 'oude verbond' (palai'os dia'theke) gebruikt (2 Kor. 3:14). Het Nieuwe Testament werd meteen op één lijn met het Oude Testament gesteld. ('de Schrift'; zie 1 Tim. 5:18; 2 Petr. 3:15, 16).

Het Oude Testament

Het Oude Testament is ons met buitengewoon grote nauwkeurigheid

overgeleverd. Weliswaar is pas vanaf de 7e tot de 10e eeuw bekend wat de Joodse Masoreten met betrekking tot de Hebreeuwse Bijbeltekst schriftelijk vastgelegd hebben. Maar het begin van dit werk moet al veel verder in het verleden liggen. Deze veronderstelling wordt gesteund door de vondst van geschriften bij de Dode Zee, die zeker voor het overgrote deel uit de tijd vóór de geboorte van Christus stammen en met de latere Masoretische tekst vergaand in overeenstemming zijn.

Wij weten tegenwoordig dat de Joden alle verzen, woorden en letters van de Thora ('Wet', d.w.z. de vijf boeken van Mozes) en andere Bijbelteksten geteld en in lijsten opgetekend hebben. In de Hebreeuwse Bijbel (Biblia Hebraica Stuttgartensia) staat er bijvoorbeeld een opsomming aan het eind van de vijf boeken van Mozes:

- 5.845 verzen,
- 79.856 woorden en
- 400.945 letters.

Bovendien wordt er bij Leviticus 11:42 aangegeven, dat de iets groter gedrukte letters Waw de ('o') in het Hebreeuwse woord gachon (Hebr. voor 'buik') de middelste vetgedrukt! en het

woord darosch (hier: ijverig) in Leviticus 10:16 het middelste vetgedrukt! van de gehele Pentateuch is. Deze voorbeelden moeten volstaan. Tot op de dag van vandaag is het zo: wanneer een schrijver een afschrift van een Bijbel afgerond heeft, wordt het door een revisor aan de hand van de lijsten gecontroleerd. Wordt er een schrijffout gevonden, dan is de boekrol niet koojsjer ('rein') en mag deze in de eredienst niet gebruikt worden.

Het is niet duidelijk wanneer precies de methode van het tellen van de letters door de Joden werd ingevoerd. Twee plaatsen in het Nieuwe Testament kunnen echter als aanwijzing beschouwd worden, hoe belangrijk voor de Joden het zuiver bewaren van Gods Woord was. In Romeinen 3:1-2 schrijft de apostel Paulus, die zelf een geleerde was 'op het gebied van het Jodendom en de overlevering van de vaders': 'Wat heeft de Jood dan voor op anderen? (...) Veel, in alle opzichten. Want in de eerste plaats zijn hun de woorden van God toevertrouwd'. Ze waren zich ervan bewust dat zij een 'aan hen toevertrouwd goed' bezaten, dat ongeschonden bewaard moest blijven. De Heere Jezus heeft ooit gezegd: 'Want,

Panorama Qumran

voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, tot het alles geschied is' (Matth. 5:18). De woorden 'één jota of één tittel' krijgen tegen deze achtergrond een te begrijpen betekenis.

Het Griekse Nieuwe Testament bestaat uit ongeveer 140.000 woorden. Tekstuele verschillen ('versies') komen zodoende voor bij ongeveer vijf procent van de gehele tekst. Op deze plaatsen staat niet in elk handschrift hetzelfde woord. De meeste van deze verschillen bestaan uit afwijkingen in schrijfwijze of stijl, die in een vertaling vaak helemaal niet beschreven kunnen worden.

Op grond van de vandaag bekende ongeveer 5.700 Griekse handschriften is zinvolle vergelijking van de weinige overige plaatsen mogelijk. Dit werk wordt 'tekstkritiek' genoemd, niet te verwarren met Bijbelkritiek¹. De resultaten van de tekstkritiek vormen

de wetenschappelijke uitgaven van het Griekse Nieuwe Testament (Nestle-Aland: Novum Testamentum Graece, 28e druk, Stuttgart, 2012). Er is zodoende geen reden om te twijfelen aan de correcte overlevering van het Nieuwe Testament.

Een voorbeeld: de bekende Bijbelleeraar J.N. Darby heeft al in 1871 er op gewezen, dat er in 1 Timotheüs 3:16 volgens de beste handschriften 'Hij

1 Bijbelkritiek is het wetenschappelijk bestuderen van de in de Bijbel vermelde gebeurtenissen, waarbij men fictie en historische feiten van elkaar probeert te onderscheiden. Deze menselijke benadering van Gods Woord dient afgewezen te worden, want de hele Bijbel is het betrouwbare Woord van God.

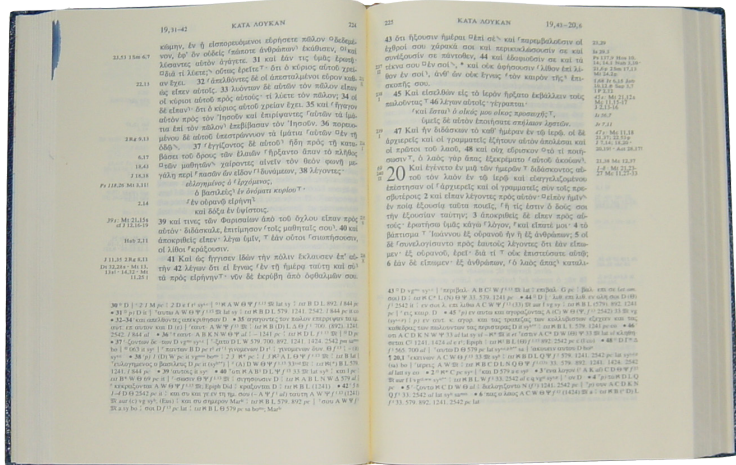
Die' i.p.v. 'God' zou moeten staan, zoals tegenwoordig algemeen erkend wordt door het tekstonderzoek. Zijn tijdgenoot William Kelly was het hiermee eens, zoals zijn vertaling van deze tekst laat zien.

God heeft dus op twee heel verschillende manieren ervoor zorg gedragen, dat de tekst van Zijn heilig Woord, ondanks menselijke onvolmaaktheid van de kopiïsten, tot in onze tijd ongewijzigd bewaard is gebleven. Bij het Oude Testament was het de bijna ongelooflijke precisie waarmee het volk Israël aan de juiste omvang van Gods Woord vastgehouden en het daardoor tegen wijzigingen beschermd heeft. Bij het Nieuwe Testament is dat het buitengewoon grote aantal afschriften, dat het mogelijk maakt nagenoeg iedere afwijking in de tekst op te sporen, en de oorspronkelijke tekst terug te vinden. Hoe bewonderenswaardig zijn de wegen van onze God ook met Zijn heilige, door de Geest geïnspireerde Woord, dat door mensen generaties lang in handschriften doorgegeven is en zich toch ongeschonden in onze handen bevindt!

beschreven zondvloed. Hoewel zijn sporen op de hele aarde zichtbaar zijn, worden ze niettemin door de meeste wetenschappers van vandaag slechts als herinnering aan verschillende lokaal beperkte overstromingen uitgelegd. Maar ook hier geldt: 'Uw woord is de waarheid' (Joh. 17:17).

De Bijbel is geen wetenschappelijk boek, maar in de eerste plaats Gods openbaring tot redding van de mensen. De belangrijkste uitspraken van de Bijbel, die ook het hevigst aangevallen worden, kunnen niet met wetenschappelijke methoden bewezen worden, maar moeten worden geloofd. Toch is het zo dat ze niet wetenschappelijk weerlegd kunnen worden! Daartoe behoren:

- *Het bestaan van God* kan wetenschappelijk niet bewezen maar ook niet weerlegd worden. Er zit daarom niets anders op dan te geloven (Hebr. 11:6).
- *De schepping van de wereld:* Wie zich baseert op de Bijbel, gelooft dat een almachtige, eeuwig levende

Griekse nieuw testament

Het Nieuwe Testament Bij het Griekse Nieuwe Testament ligt de zaak anders. De kopiïsten van de teksten van de afzonderlijke boeken legden wel degelijk grote zorgvuldigheid aan de dag, zoals de voor een deel heel fraaie handschriften die men heeft gevonden, laten zien. Maar de Christenen gebruikten, voor zover wij weten, niet de methode van de Joden om alles te tellen. Daardoor konden hier en daar toch overschrijffouten en dergelijke de tekst van Gods Woord binnensluipen.

Schepper door Zijn Woord het heelal en het leven op aarde geschapen heeft (Hebr. 11:3). Wie zich baseert op de evolutietheorie, moet geloven dat er in het begin iets gebeurd is dat nooit bewezen is, namelijk dat uit dode materie leven ontstaan is. Deze onbewezen 'uitzondering' vormt de basis van de hele oerknal- en evolutietheorie (zie 2 Petr. 3:5).

- *De menswording van de Heere Jezus, de Zoon van God* (Joh. 1:14; Fil. 2:6, 7).
- *De opstanding van de Heere Jezus* (1 Kor. 15:14, 20, 21). Wanneer men, zonder vooringenomen te zijn, de hoeveelheid schriftelijke getuigenissen beschouwt, behoort de opstanding van Christus volgens het oordeel van bekende wetenschappers tot de meest besproken gebeurtenissen van de oudheid. Ook zij zijn onderwerp van geloof in de levende God, Die in het begin het leven geschapen heeft en in staat is om uit de dood op te wekken.

Je kunt proberen de Bijbel links te laten liggen en hem te zien zoals hij tegenwoordig vaak gepresenteerd wordt: als

een mooi oud sprookjesboek, dat geen enkel verstandig mens iets te vertellen heeft. Je kunt de Bijbel als een uitzonderlijk, indrukwekkend boek beschouwen, zonder er een innerlijke band mee te hebben. Je kunt de Bijbel zien als het 'statuur van het Christendom', zonder bekend te zijn met het zaligmakend geloof in de daarin geopenbaarde Verlosser Jezus Christus, Gods Zoon. Het resultaat is in ieder geval hetzelfde: voor eeuwig verloren, voor eeuwig ver van God, Die liefde is (1 Joh. 4:8, 16)! Je kunt je echter ook door de Bijbel laten aanspreken en in zijn licht beseffen, dat je een verloren zondaar bent. En de Bijbel kan je ertoe brengen te geloven dat 'God de wereld zo lief gehad heeft, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh. 3:16).

Dat is het doel van God in Zijn Woord, de Heilige Schrift, '... opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam' (Joh. 20:31).

Arend Remmers

Profetieën die in vervulling zijn gegaan

Antwoorden aan de sceptici

'Waarom weet jij zo zeker dat de Bijbel Gods Woord is? Die is toch door mensen geschreven en staat toch vol fouten en tegenstrijdigheden'. De duivel neemt het boek, dat zichzelf de waarheid noemt, doorlopend onder vuur.

Moeten wij verdedigen en in bescherming nemen? Nee, hij verdedigt zichzelf. Een leeuw hoeft ook niet door anderen beschermd te worden. Hij verdedigt zichzelf.

Hetzelfde doet het zwaard van de Geest, het Woord van God. Het is geloofwaardig, omdat het genoeg bewijzen levert om zich als Gods Woord te legitimeren. Toch gebruikt God er ook mensen voor. Dat is wat men apologetiek noemt: onderbouwde argumenten leveren voor de absolute echtheid van de Bijbel (zie ook het artikel vanaf pagina 8).

Nu over apologetiek

'Apologetiek wil zeggen: het verdedigen van een (wereld-)filosofie, met name de wetenschappelijke verantwoording van religieuze standpunten en hun deelgebieden van de theologie, waarin men zich bezighoudt met de wetenschappelijke en rationele bescherming van het geloof' (Bron: Wikipedia).

Reeds in het Nieuwe Testament is er op meerdere plaatsen sprake van 'apologie'. In 1 Petrus 3:15 staat: 'Wees altijd bereid tot verantwoording (apologia) aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is'.

Ook bij Paulus is apologetiek te vinden. Slagvaardig toonde hij aan dat Jezus daadwerkelijk aantoonbaar de Christus is: '(...) hij bracht de Joden die in Damascus woonden, in verwarring door aan te tonen dat Jezus de Christus is' (Hand. 9:22).

Een vergelijking

Stel je eens een echte misdaad voor. Iemand heeft een blok hout van de brug gegooid. Een rijdende auto werd

geraakt, de bestuurster is daarbij tragisch om het leven gekomen. Lange tijd heeft de politie naar de dader gezocht. Helaas aanvankelijk zonder resultaat. Maar daarna werden er in het laboratorium op het stuk hout DNA-sporen gevonden. Vervolgens werden in de regio alle mannen opgeroepen voor een speekseltest. Dit bericht werd door de media verspreid. Ook de dader heeft deze oproep vernomen en wordt bang.

Zodoende gaat hij nadenken over een naar zijn mening waterdichte argumentatie. Hij verklaart bij de afname van de speekseltest: 'Op de genoemde dag ben ik inderdaad in de buurt van de plaats van de aanslag geweest. Ik heb op de brug een zwaar stuk hout zien liggen. Om een ongeluk te voorkomen heb ik het van de brug afgesjouwd. Het kan dus best mogelijk zijn, dat sporen van mij gevonden zijn op het stuk hout'. Na de test wordt dit bevestigd. Het is

duidelijk dat de man het blok hout in zijn handen heeft gehad. De politiemensen geven niet op en gaan verder met het verhoren van de man. Bij dit verhoor gaat de man zichzelf tegenspreken. De conclusie van de rechercheur die hem als dader identificeerde, luidde als volgt: 'Hij heeft in de loop van het gesprek dingen gezegd die alleen de dader had kunnen weten.' Zodoende werd hij schuldig bevonden en veroordeeld.

Wanneer we deze uitspraak vertalen naar ons thema: Als de Bijbel Gods

Woord is, moeten we in de Bijbel dingen vinden die alleen God weet. Niemand anders. Laten we daarover nu enkele ogenblikken nadenken.

Het toetsen van de profetie

Profetie in Gods Woord heeft verschillende aspecten. Eén ervan houdt in dat profetie gebeurtenissen in de toekomst voorzegt. Deze gave moet een Goddelijke oorsprong hebben. Want dingen in de toekomst nauwkeurig voorzeggen, kan niemand. Wie dat toch van zichzelf beweert, is een bedrieger. Alleen God, Die de tijd geschapen heeft en Die alles weet, kan ons de toekomst voorzeggen.

Zo heeft Mozes in het Oude Testament er al op gewezen dat men een profeet en zijn gave nauwkeurig moet onderzoeken. Dit is nodig om hem als echte profeet te kunnen erkennen óf als bedrieger te ontmaskeren. 'Wanneer u dan in uw hart zegt: Hoe kunnen wij het woord herkennen dat de HEERE niet gesproken heeft? - Wanneer die profeet in de Naam van de HEERE spreekt, en het gebeurt niet en het komt niet uit, dan is dat een woord dat de HEERE niet gesproken heeft' (Deut. 18:21, 22). Dat wil zeggen dat er maar twee varianten zijn:

Het gebeurt	♦	God heeft het gezegd
Het gebeurt niet	♦	God heeft het niet gezegd

Dit toetsen van de profetie kan op drie manieren gerealiseerd worden:

1. De archeologie: kan men door middel van opgravingen Bijbelse geschiedenissen bevestigen?

2. Geschiedenis: zijn historische geschiedenissen in overeenstemmingen met de Bijbelse?
3. Profetieën uit het Oude Testament: kunnen wij bij het vergelijken van het Oude Testament met het Nieuwe Testament nagaan of Goddelijke toekomstvoorzeggingen vervuld zijn?

1. Bevestiging door de archeologie

Archeologie (de leer van de oudheidkundige vondsten) is het wetenschappelijk onderzoek van de oudheid, die bijv. in het kader van opgravingen het blootleggen (van restanten) van oude bouwwerken inhoudt. Het oorspronkelijke motief voor het opgraven van oude beschavingen, was het zoeken naar verborgen schatten. Tegenwoordig worden de meest moderne methoden gebruikt om de overblijfselen van het verleden bloot te leggen en die te onderzoeken. Daardoor leert men het leven van antieke culturen beter kennen.

Het Midden-Oosten, vooral ook het gebied van Palestina, is vanwege zijn lange geschiedenis het toneel van talrijke opgravingen. Daardoor werden

achteraf gezien een aantal Bijbelse geschiedenissen bevestigd. Hiervan vier voorbeelden:

- a. De stad Tyrus werd in de zee geworpen (Ez. 26).
- b. Er was een koning die Belsazar heette (Dan. 5).
- c. De Hethieten hebben niet alleen bestaan, maar ze bezaten ook nog een groot rijk (Gen. 15:20; Richt. 3:5).
- d. In het Assyrische rijk was er een koning met de naam 'Sargon' (zie Jes. 20:1).

De ontdekkingen van de archeologie hebben tot nu toe de Bijbelse geschiedenis bevestigd en in geen enkel geval in twijfel getrokken. Nelson Glueck, een van de grootste Joodse archeologen, stelt vast: 'Inderdaad kan in algemene zin gesteld worden, dat geen enkele archeologische ontdekking ooit een enkele Bijbelse bron tegengesproken heeft. Er zijn talrijke archeologische vondsten gedaan, die historische uitspraken in de Bijbel in grote trekken of zelfs tot in het kleinste detail bevestigen.' (bron: <http://www.icr.org/biblehistory>)

2. Bevestiging door de geschiedschrijving

De Bijbel bevat een overvloed aan historische aanwijzingen, die vanuit profetisch oogpunt heel gedetailleerd beschreven werden. Aan de hand van profetische uitspraken die van tevoren hebben plaatsgevonden kan de verbazingwekkende nauwkeurigheid van de profetie bestudeerd worden. Bijbelse profetie en geschiedschrijving hebben een gezamenlijke overlap, die als bevestiging van de echtheid van de Bijbelse geschiedenis kan gelden. Enkele voorbeelden:

Geogr. locatie	Bijbelplaats Datering	Inhoud	Vervulling
Tyrus	Ezechiël 26 586 v. Chr.	De val van Tyrus	585 v. Chr. door Nebukadnezar 334 v. Chr. door Alexander de Grote
Sidon	Ezechiël 28:23 586 v. Chr.	Geen verwoesting, maar oorlogen en veroveringen	Ondanks talrijke veroveringen bestaat Sidon nog steeds op dezelfde plaats.
Ninevé	Nahum 1:1, 8; 2:6-9;3:19 663-612 v. Chr.	Verovering samen met overstroming; wederopbouw	De enorme stadsmuren stortten in tijdens de belegering door de Meden bij een hoge waterstand van de Tigris en verleende hun de toegang
Babylon	Jes. 13:19-22 767-697 c. Chr. Jer. 51:24-26, 37-39 627-586 v. Chr.	Verwoesting, nooit meer bewoond, slechts wilde dieren,	Alle details zijn uitgekomen, verwoest door Meden en Perzen, nooit meer opgebouwd
Egypte	Ezechiël 29 593-571 v. Chr.	Verovering door Nebukadnezar, geen ondergang, maar van weinig betekenis t.o. andere landen	In onze tijd zichtbaar
Israël	Deut. 28:64-66; 30:1-5 1300 v. Chr. Jes. 43:5-6 700 v. Chr. Jeremia 31:8 600 v. Chr. Ezechiël 36:24 580 v. Chr.	Wanneer Israël Gods geboden loslaat, treedt verwoesting en inbezitneming van het land door de vijanden op; verstrooiing van het volk onder de andere volken; na lange tijd toch terugkeer 'uit alle landen', 'van de einden der aarde', opnieuw vestiging in het land Israël	70 n. Chr. Verstrooiing over de hele wereld; 1948 Oprichting van de staat Israël. Een volk, dat bijna 2000 jaar zonder eigen staat en met zijn eigen taal over de hele wereld verstrooid was, gehaat, vervolgd, bespot, blootgesteld aan de Holocaust, bestaat ondanks alle tegenstand van andere volken als staat in het eigen, door God gegeven land. De uiteindelijke vervulling van deze profetie moet nog plaatsvinden en dat zal aan het eind van de grote verdrukking zijn (zie Matt. 24:21).

1. Profetische uitspraken in het Oude Testament over Jezus Christus

Als ik een nieuwe baan zoek, solliciteer ik en voeg een cv toe, die talrijke details over mijn leven beschrijft: dag van geboorte, plaats van geboorte, ouders, verklaringen over de afronding van mijn schoolloopbaan, studie en loopbaan. Maar alle opgaven zijn natuurlijk alleen mogelijk voor zover ze het verleden betreffen.

Er is echter één uniek Persoon, Die hier geleefd heeft, Wiens levensloop al eeuwen voordien opgeschreven werd. Dat is Jezus Christus. Tijdens Zijn leven en als de Opgestane Heere, verwijst Hij Zelf naar deze profetieën. Er waren twee van Zijn discipelen na Zijn opstanding op weg van Jeruzalem naar Emmaüs (zie Luk. 24:13-35). Ze waren terneergeslagen. Helemaal van slag en uitgeput. Hun Meester

Profetie uit het Oude Testament	Vervulling in het Nieuwe Testament
Gen. 3:15: 'En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht' 'Dat zal u de kop vermorzelen ...' 1500 v. Chr.	Lukas 22:3-6: 'Toen voer de satan in Judas, die de bijnaam Iskariot had (...) En hij ging weg en sprak met de overpriesters en bevelhebbers van de tempelwacht hoe hij Hem aan hen zou overleveren.' Hebr. 2:14: '(...) om door de dood hem die de macht over de dood had – dat is de duivel – teniet te doen.'
Jes. 7:14: 'Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren (...)' Jes. 9:6: 'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder (...)' 700 v. Chr.	Lukas 1:27 en 31, 32: 'En de naam van de maagd was Maria.' 'En zie, u zult zwanger worden en een zoon baren en u zult Hem de Naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden.'
Micha 5:2: 'En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprong is van oudsher, van eeuwige dagen af.' 600 v. Chr.	Mattheüs 2:1: 'Toen nu Jezus geboren was in Bethlehem, in Judea, in de dagen van koning Herodes (...)'
Psalms 55:12-14: 'Immers, het is geen vijand die mij hoont, anders zou ik het verdragen hebben; (...) maar u bent het, o sterveling, als mijn gelijke, mijn leidsman en mijn bekende.' 1000 v. Chr. Zacharia 11:12: 'Toen hebben zij Mijn loon afgewogen: dertig zilverstukken.' 500 v. Chr.	Mattheüs 26:49, 50: 'En hij ging meteen naar Jezus toe en zei: Gegroet, Rabbi! En hij kuste Hem. Maar Jezus zei tegen hem: Vriend, waarvoor bent u hier?' Mattheüs 26:15: 'En Judas zei: 'Wat wilt u mij geven (...) ? En zij kenden hem dertig zilveren penningen toe.'
Psalms 22:16: 'Zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord.' 1000 v. Chr.	Lukas 23:33: 'Toen zij op de plaats kwamen die Schedel genoemd werd, kruisigden ze Hem daar.'
Psalms 34:20: 'Hij bewaart al zijn beenderen, niet één daarvan wordt gebroken.' 1000 v. Chr.	Johannes 19:33: '(...) maar toen zij bij Jezus kwamen en zagen dat Hij al gestorven was, braken zij Zijn benen niet.'
Psalms 129:3: 'Ploegers hebben mijn rug geploegd, zij hebben hun voren lang gemaakt.' 1000 v. Chr.	Johannes 19:1: 'Toen nam Pilatus dan Jezus en geselde Hem.'
Psalms 16:10: 'Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten, U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet.' 1000 v. Chr.	Handelingen 2:31, 32: '(...) daarom voorzag hij dit en zei hij over de opstanding van Christus dat Zijn ziel niet is verlaten in het graf en dat Zijn vlees geen ontbinding heeft gezien. Deze Jezus heeft God doen opstaan, waarvan wij allen getuige zijn.'

Jezus Christus was dood – zo dachten ze. Hij was er niet meer. Zodoende gingen ze heel verdrietig naar Emmaüs. Opeens staat de Heere Jezus naast hen.

Ze hebben Hem helemaal niet herkend. En Jezus stelt hun op een argeloze manier vragen: '(...) waarom ziet u er zo bedroefd uit?'

Dan barsten ze los: 'Bent U als enige een vreemdeling in Jeruzalem dat U niet weet welke dingen daar in deze dagen gebeurd zijn?' En ze vertellen hem welke afschuwelijke misdaad er in Jeruzalem gepleegd is: de veroordeling van de Heere Jezus! Verraden door de leiders van het volk! Terechtgesteld door de hand van de Romeinen! Het einde op Golgotha!
Wat antwoordt de Heere? 'O onverstandigen en tragen van hart (...) Moest de Christus dit niet lijden en zo Zijn heerlijkheid ingaan? En Hij begon bij Mozes en al de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften over Hem geschreven was' (Luk.24:25, 26).

Dat was een les Bijbeluitleg! Hoe graag had ik daar bij willen zijn! Daar legde Hij hun aan de hand van het Oude Testament alles uit, wat op Hem betrekking had en over Hem sprak. Wat met betrekking tot Zijn Persoon geprofeteerd was, was tot in de kleinste details in vervulling gegaan. Al deze profetieën (meer dan 300) zijn tijdens Zijn leven in vervulling gegaan.

Kan dat toeval zijn?

Hoe groot is de waarschijnlijkheid, dat meer dan 300 uitspraken over Jezus Christus uit het Oude Testament allemaal toevallig vervuld zijn? Een wiskundige heeft het uitgerekend: (1 : 10¹⁸¹). Een tien met 181 nullen! Dat is dus een kans die je kunt verwaarlozen.

Een professor van een universiteit wil met zijn studenten de kans berekenen,

dat 8 van de 300 profetieën toevallig zijn vervuld. Het onderzoeksteam gebruikt het volgende beeld om deze waarschijnlijkheid te illustreren:

Allereerst moet men zich voorstellen, dat men de drie landen Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland met munten van één euro compleet zou bedekken. Daarna verstoppt men ergens een geprepareerde rode munt. *De waarschijnlijkheid dat iemand vervolgens deze ene rode munt tijdens een zoekactie vindt, is ongeveer gelijk aan de stelling dat de acht profetieën allemaal toevallig vervuld zijn.*

Samenvatting: Dus niemand hoeft eraan te twifelen, dat wij met de Bijbel echt de waarheid in handen hebben. Profetieën worden niet toevallig vervuld, maar God doet wat Hij gezegd heeft. De Bijbel bewijst zichzelf. Het is Gods Woord.

Tegenover ongelovigen kunnen we dergelijke argumenten gebruiken, om hen tot nadenken te stemmen. Wij zijn ervan overtuigd dat de Bijbel het enige boek op aarde is dat terecht deze titel draagt: **Gods Woord**. Maar om dat te begrijpen, moet de mens geloven en ertoe bereid zijn, Gods openbaring in Zijn Woord aan te nemen.

Martin Bremicker

Wat men hoort – en wat niet

*Wie oren heeft om te horen, laat hij horen!
Neem ter ore en luister naar mijn stem, sla er acht op
en luister naar mijn woorden! Mattheüs 11:15; Jesaja 28:23*

Twee vrienden lopen in de felle zon langs een druk bereden en lawaaierige straat. Dan vraagt één van de twee aan de ander: 'Hoor jij de krekels tsjirpen' - 'In dit rumoer?' zegt die ander.

De eerste heeft als bioloog een getraind gehoor voor dergelijke geluiden uit de natuur. In plaats van antwoord te geven laat hij een geldstuk vallen. Onmiddellijk draaien meerdere mensen zich om. – 'Wij horen alleen wat we willen horen', merkt hij op.

Ook ons gehoor wordt maar al te vaak overstelpt met informatie. Is het nog wel in staat om Gods stem te horen? Meegesleurd in een maalstroom van activiteiten, lopen we gemakkelijk het risico doof te zijn voor het belangrijkste.

Maar hoe spreekt God dan? Aan de ene kant spreekt Hij door de natuur: 'De hemel vertelt Gods eer, het uitspanseel verkondigt het werk van Zijn handen. Geen spreken is er, geen woorden zijn er, hun stem wordt niet gehoord' Psalm 19:1, 3). God spreekt ook door middel van de Bijbel tot ons. Laten we daarom de tijd nemen om hem aandachtig te lezen, met een ontvankelijke houding en met de wens God te leren kennen. We zullen versteld staan over het resultaat.

In de Bijbel spreekt God vooral tot ons door Zijn Zoon Jezus Christus. Hij is God en Mens in één Persoon. Zijn volmaakt Goddelijk leven, Zijn onbesproken gedrag, Zijn liefde die sterker is dan de dood – dat alles roept ons op Hem vertrouwen te schenken en Hem beter te leren kennen. De Heere Jezus zal niemand van hen die zich aan Hem toevertrouwen, teleurstellen. Hij geeft wat geen ander geven kan: het eeuwige leven.